

Beslutningsforslag nr. B 98. Fremsat den 29. januar 1988 af Aase Olesen (RV), Lone Dybkjær (RV) og Larsen-Ledet (RV)

Forslag til folketingsbeslutning om fleksible åbningstider

Folketinget opfordrer regeringen til at tage initiativ til gennemførelse af mere fleksible åbningstider for detailhandelen og offentlige kontorer, institutioner m.v.

Ændringerne bør gennemføres efter følgende principper:

1. Den gældende tilladte butikstid for detailhandlere samt frisør- og skønhedssaloner opretholdes uændret, dvs. maksimalt 69½ time om ugen.
2. Den enkelte handlende fastsætter frit sin åbningstid på hverdage.
3. De i lov nr. 218 af 28. april 1976 om butikstid § 3, stk. 1, nr. 2-6, nævnte butikker (bagere, blomsterhandlere m.fl.) kan fordele åbningstiden på samtlige ugedage.
4. Apoteker, benzinstationer, kiosker i transportmidler og i trafikknudepunkter for den kollektive trafik samt eventuelle motorvejskiosker er ikke omfattet af reglerne i punkt 1 og 2.
5. Kommunalbestyrelsen kan tillade søndagsalg efter retningslinjerne i den gældende lovs § 6, herunder i hvilket omfang de handlende skal være underlagt 69½ time-reglen.
6. Kommunalbestyrelsen kan endvidere give tilladelse til søndagssalg i områder med væsentlige turistinteresser. Tilladelsen skal gives til samtlige handlende i området, der kan fordele åbningstiden på samtlige ugedage (jf. punkt 3). Tilladelsen kan begrænses til særlige perioder af året.
7. Det henstilles til offentlige myndigheder og institutioner (f.eks. kommunale forvaltninger, biblioteker, posthuse, politikontorer) at indføre mere forbrugervenlige åbningstider tilpasset det lokale behov.
8. Der optages forhandlinger med banker og sparekasser med henblik på at opnå tilsvarende åbningstider tilpasset det lokale behov.
9. Den ugentlige åbningstids fordeling skal markeres tydeligt ved skiltning.

Bemærkninger til forslaget

Nærværende forslag til folketingsbeslutning er en uændret genfremsættelse af et af Det Radikale Venstre i folketingsåret 1985-86 fremsat forslag til folketingsbeslutning om fleksible åbningstider, jf. Folketingsprotokollen 1985-86, forhandlingerne sp. 6813, 7654 og 11982, tillæg A sp. 4493 og tillæg B sp. 1965.

Efter afvisningen af dette forslag nedsatte industriministeren det såkaldte Åbningstidsudvalg bestående af repræsentanter for 33 organisationer, interesser og institutioner. Dette udvalg har nu afsluttet sit arbejde.

Ved 2. behandling af forslaget til folketingsbeslutning om fleksible åbningstider den 28. maj 1986 udtalte Det Radikale Venstre om nedsættelsen af Åbningstidsudvalget bl.a.:

»Når vi ikke bare har stillet os tilfredse med det udvalg, som ministeren foreslår, så er det, fordi vi ikke har ret megen tiltro til, at 33 organisationer kan blive enige om noget hensigtsmæssigt. Og det er kommissoriet, at man skal komme med forslag til fleksible åbningstider – det er godt, at der står det – som udvalg måtte finde hensigtsmæssige.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi ikke tror på, at det er den måde, man får sagerne grundigt belyst på. Jeg (Aase Olesen) tror, det havde været fornuftigere, om man havde nedsat et lille, hurtigtarbejdende sagkyndigt udvalg til at komme med forskellige mulige løsninger og så sendt disse forskellige forslag til høring hos de 33 organisationer. For i sidste ende skal beslutningen jo træffes herinde. Det havde nok været mere hensigtsmæssigt.

Det er baggrunden for, at vi ikke tror på det udvalg, men vi ønsker selvfølgelig, da det nu bliver nedsat, at man vil høre efter også den debat, der foregår her og nu, og at man vil være klar over – også i de organisationer, som hidtil har siddet med korslagte arme i denne sag – at toget er ved at køre. Det vil ikke være muligt, heller ikke i det 33 mand store udvalg, blot at sige nej. Nu må man til at diskutere, ikke om der er et behov, men hvordan man imødekommer behovet for mere fleksible åbningstider . . .«.

Jf. Folketingsprotokollen 1985-86, forhandlingerne sp. 11987.

Det er umiddelbart før jul fremgået af pressen, at Åbningstidsudvalget har afsluttet sit arbejde uden en samlet indstilling til ministeren, men derimod med hele otte mindretalsindstillinger. Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 9. december 1987 var der ellers i Åbningstidsudvalget udarbejdet et kompromisforslag gående ud på, at butikkerne ud over den almindelige butikstid, til kl. 17.30 de første fem ugedage og til kl. 12.00 på lørdage, frit skulle kunne placere yderligere 11 timer, dog ikke efter kl. 20.00 de første fem dage og ikke efter kl. 16.00 på lørdage. Dette konkrete forslag kunne ikke samle flertal i udvalget, selv om der dog synes at være flertal for et generelt forslag om, at det bør være muligt for enhver butik at foretage en fri fordeling af et vist antal timer over ugen. En sådan mulighed tilgodeses netop med det radikale beslutningsforslag, uden at forslagsstillerne i øvrigt kender den endelige betænkning fra udvalget. Betænkningen kan nemlig først forventes offentliggjort i slutningen af januar 1988 – efter udløbet af Folketingets frist for fremsættelsen af forslag. Forslagets genfremsættelse i uændret form skyldes altså, at Det Radikale Venstre ikke har haft mulighed for at tage udgangspunkt i den endelige betænkningens konklusioner.

Siden Det Radikale Venstre i 1986 sidst ønskede en revision af lukkeloven, jf. ovennævnte beslutningsforslag, har udviklingen kun bekræftet behovet for en udvidet fleksibilitet, der åbner mulighed for tilpasning til lokale behov. Samfundet ændrer sig på afgørende områder, og såvel inden for brancherne som inden for forbrugerkategorier viser der sig et øget behov for fleksibilitet. Det er i den forbindelse karakteristisk, at der i de seneste år har fundet en mærkbar opblødning sted i holdningen hos de butiksdrevendes organisationer.

Samtidig har en Observa-undersøgelse i Morgenavisen Jyllands-Posten mandag den 4. januar 1988 afsløret, at 32 pct. (altså ca. en tredjedel) af landets børnefamilier er henvist til at købe en del af deres dagligvarer uden for butikernes almindelige åbningstid, dvs. efter kl. 17.30 fra mandag til torsdag. For enlige i erhverv er det hele 41 pct., der jævnligt

fra mandag til torsdag er henvist til at foretage indkøb efter kl. 17.30. Det konstateres i Morgenavisen-Jyllands-Posten af undersøgelsen, at det »helt klart (er) børnefamilierne med udearbejdende forældre, der i et vist omfang er henvist til at foretage supplerende indkøb typisk i døgnkiosker og benzinstationers kiosker«. Det konstateres samtidig i forbindelse med undersøgelsen, at en stor del af omsætningen uden for normal butikstid omfatter mælkeprodukter, kaffe, frugt og smør.

Den gældende lov om butikstid optrykkes som bilag til beslutningsforslaget.

Nedenfor gengives bemærkningerne (idet bilagene udelades bortset fra bilag III) til det af Det Radikale Venstre i folketingsåret 1985-86 fremsatte beslutningsforslag om fleksible åbningstider:

»1. Indledning.

I foråret 1985 fik det radikale venstre med et meget stort flertal nedstemt sit forslag til folketingsbeslutning om en liberalisering af lukkeloven (jfr. Folketingsstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 5904, 7502 og 10406, tillæg A sp. 3551 samt tillæg B sp. 1441).

Når forslagsstillerne atter forsøger at komme igen med et forslag, skyldes det en formodning om, at der i flere partier er ved at være opstået en forståelse for, at Danmark ikke fortsat kan leve med verdens mest restriktive lukkelov.

Det er vanskeligt at forklare, at mens mennesker mange steder i verden må stå i kø på grund af mangel på mad, står vi danskere i kø af mangel på tid til at købe mad.

Efterhånden som kioskers og benzinstationers vareresortimenter med eller uden lovmedholdelighed udvides, opstår der en grotesk forskel på, hvad der kan købes på hverdage før og efter kl. 17.30. Det bliver sværere og sværere at forstå, hvorfor det er tilladt at købe cigaretter, rødvin og benzin efter kl. 17.30, mens indkøb af grønsager, slagtervarer og isenkram er strengt forbudt efter dette tidspunkt.

Debatten sidste forår viste, at der i det nuværende folketing er massiv modstand mod at ændre åbningstiderne. Selv et forslag om en begrænsning af den samlede åbningstid blev opfattet som en »udvidet« åbningstid. Flere partier var modstandere af åbningstider på søn- og helligdage, og flere ordførere fremhævede, at der snarere var brug for udvidede eller ændrede åbningstider i offentlige kontorer, posthuse, pengeinstitutter m.v.

I det foreliggende forslag er der taget højde for disse indvendinger, og forslagsstillerne håber hermed at

have banet vejen for beskedne åbninger i de stivnede politiske fronter på lukkelovsområdet.

2. Den seneste udvikling.

Efter at det radikale venstre i foråret 1985 forgæves forsøgte at få tilslutning i folketinget til en liberalisering af lukkeloven, har behovet for mere fleksible åbningstider flere gange på ny vist sig.

Butikskæden Irma har haft en betragtelig succes med fleksible åbningstider, således at 42 Irmabutikker i hovedstadsområdet nu på skift holder åbent til kl. 20.00 på en af ugens fire første butiksdage. Desuden har flere mindre købmænd i de seneste par år haft succes med fuld udnyttelse af lukkeloven de sidste tre butiksdage af ugen: torsdag, fredag og lørdag.

For nylig har De samvirkende Købmandsforeninger tilkendegivet, at man er parat til at gå ind for i alt 12 ekstratimer (mod nu 6) placeret ud over normal lukketid på ugens 5 hverdage: mandag, tirsdag, onsdag, torsdag samt fredag.

En meningsmåling afslørede i efteråret 1985, at 30 pct. af forbrugerne ønskede at kunne købe ind senere end kl. 17.30 på hverdage. Blandt gruppen enlige i erhverv ønskede næsten halvdelen at kunne købe ind senere end kl. 17.30. (Se bilag I).

Samtidig har Amtskommunernes og Kommunerne Forskningsinstitut (AKF) i en undersøgelse vedrørende et forsøgsprojekt i Birkerød om nye åbningstider konstateret en generelt langt mindre andel af tilfredshed med de eksisterende åbningstider, end bl.a. industriminister Ib Stetter har gjort gældende. Samtidig ønsker en betragtelig del af de adspurgte i AKFs undersøgelse ændret åbningstid for både offentlige institutioner og private forretninger. Det konstateres, at de gældende åbningstider er et problem for forbrugerne i Birkerød. (Se bilag II).

For de mindre købmænd betyder en stadig skærpet konkurrence i disse år fra kiosker og døgnbutikker, der ikke er omfattet af lukkeloven, såvel en mindsket omsætning som en mindsket markedsandel. Tillige med konkurrencen fra de store butikskæder bliver konsekvensen for mange små butikker ofte butiksdød. Samtidig med at de små købmænd er i farezonen, er også specialbutikker som fiskehandlere, grønthandlere og bagere udsatte.

For mange forbrugere er konsekvenserne af den nuværende, ufleksible lukkelov uheldige. Prisniveauet i kiosker og døgnbutikker er højere end i købmandsforretninger. Det ændrede familiemønster, hvor ofte hele den voksne husstand er udearbejdende, betyder altså ikke alene en stresset indkøbssituation, men også en reel fordyrelse af varerne, hvis

man er henvist til at købe ind efter kl. 17.30. Endvidere er det ud fra et ernæringsmæssigt perspektiv uheldigt, at kiosker og døgnbutikker hele døgnet uden konkurrence kan udbyde ofte usunde fødevarer, mens de forretninger, der sælger sund mad, skal lukke kl. 17.30.

3. Argumenter mod fleksible åbningstider.

Det er hævdet, at en liberalisering af lukkeloven i retning af mere fleksible åbningstider først og fremmest vil gavne de store butikker og butikskæder. Det er ikke rigtigt. Tværtimod vil en øget fleksibilitet gavne især de mindste butiksenheder, der lettere vil kunne omstille sig til ændrede åbningstidspunkter end de større enheder inden for detailhandelen.

Det er heller ikke rigtigt, når det hævdes, at det primært er de store kæder, der udnytter mulighederne i lukkeloven til at holde længe åbent. Tværtimod er der flere og flere af de mindre købmænd, der gør positive forsøg med mere fleksible åbningstider. Det gør de bl.a. for lidt bedre at kunne konkurrere med kioskerne.

Det er forkert at hævde, at behovet hos forbrugere til ændrede og mere fleksible butikstider ikke er til stede. Når 30 pct. af alle adspurgte i en Observa-undersøgelse i september 1985 og 42 pct. af de enlige i erhverv efterlyser bedre indkøbsmuligheder i de tidlige aftentimer, er der tale om et behov. At et flertal er tilfreds med de nuværende åbningstider, skjuler ikke, at et betragteligt mindretal efterlyser mulighed for indkøb i aftentimerne.

Det hævdes endvidere, at mere fleksible åbningstider vil virke fordyrende for forbrugerne i form af dyrere varer. Det er netop på et sådant punkt, at de små forretningsdrivende med få eller ingen ansatte lettere vil kunne omstille sig til ændrede åbningstider end de store kæder – uden højere priser for forbrugerne.

I debatten vedrørende lukkeloven bringes nærbutikkernes situation tit frem i søgelyset. Med fleksible åbningstider vil nærbutikkerne blive gavnet. Med åbningstid til f.eks. kl. 19 på hverdage vil nærbutikkerne også kunne betjene de kunder, der lige er kommet hjem fra arbejde i de større byer. Således vil nærbutikkerne og ikke de store butikcentre nær ens arbejdsplads blive gavnet.

4. Kvinderne og de fleksible åbningstider.

I lukkelovsdebatten er det blevet hævdet, at især de kvindelige ansatte må undgælde, hvilket er forkert. Tværtimod vil mere fleksible åbningstider (altså ikke generelt længere åbningstider) kunne tilrettelægges individuelt i den enkelte butik, således at forskellige

ønsker og behov hos de ansatte med hensyn til arbejdstid kan tilgodeses. I øvrigt er mange andre store grupper på arbejdsmarkedet i arbejde på tidspunkter uden for den normale lukketid. Her kan nævnes togpersonale, ansatte i hotel- og restaurationsbranchen, ansatte inden for kultur og underholdning samt ansatte inden for hospitalsvæsen, ældrepleje, m.v. Hvis kvindelige ansatte inden for butiksområdet kommer til at undgælde for mere fleksible åbningstider, er der så ikke allerede i dag tale om, at kvindelige ansatte inden for f.eks. sundhedssektoren (hvor hovedparten af de ansatte er kvinder) holder for i forhold til de grupper på arbejdsmarkedet, der arbejder efter fastlagte arbejdstider?

Den skæve kønsfordeling på arbejdsmarkedet skal rettes op, men den kan ikke anvendes som argument mod en liberalisering af lukkeloven.

Den mest selvmodsigende argumentation kommer fra de faglige organisationer, som på én gang går ind for 35 timers arbejdsuge (eller mindre) og samtidig går imod fleksible åbningstider.

En generel nedsættelse af arbejdstiden må uvægerlig føre til, at stadig flere mennesker må arbejde uden for »normal« arbejdstid.

5. Familiemønsteret og de fleksible åbningstider.

Der er i Danmark i alt 2,1 mill. husstande. Heraf har 950.000 husstande en eller flere voksne, der er ude af erhverv, og der er intet mærkeligt i, at disse husstande ikke har noget særligt behov for ændrede åbningstider.

Som det fremgår af bilag I, der gengiver en tabel fra Observa og Morgenavisen Jyllands-Postens undersøgelse af tilfredsheden med åbningstider (offentliggjort den 12. august 1985), findes den største utilfredshed i hovedstadsområdet (pendlere). Af de undersøgte familietyper er det »1 voksen i erhverv«, der udviser den største andel af utilfredse.

Ejendommeligt nok opdeles denne gruppe (på i alt 320.000 familier) ikke i 2 grupper, med og uden børn, således som tilfældet er for familier med flere voksne.

Da der i dag er i alt ca. 100.000 reelt enlige forsørgere, hvoraf mange er heltidsarbejdende, er det næppe forkert at antage, at den største utilfredshed netop kommer fra de enlige forsørgere, og at indkøbsproblemerne er en stor belastning i dagligdagen for denne familietype.

Det fremgår i øvrigt af Observa-undersøgelsen, at der nu er 520.000 husstande med børn, hvor 2 eller flere voksne alle har udeerhverv. Uanset at en vis del af disse familier har en voksen med deltidsarbejde,

vil også en stor del af de 520.000 familier med børn være belastet af lukkeloven.

At fremme fleksible åbningstider vil mere end noget andet være et bidrag til at afhjælpe den forjættethed, som præger mange børnefamiliers hverdag.

Bilag I: Uddrag af Observa-undersøgelsen tabel 1 a.

Bilag II: Uddrag af Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstituts undersøgelse.

(Birkerødundersøgelsen: tabel 2.1 s. 16–17 med ledsagende tekst samt tabel 3.1 s. 24–25 med ledsagende tekst)

Bilag III: Gældende lov om butikstid.

«

Lov nr. 218 af 28. april 1976 om butikstid

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Den almindelige butikstid i detailhandelen er på hverdage fra kl. 6 til kl. 17.30, lørdage dog fra kl. 6 til kl. 12.

Stk. 2. Herudover må enhver butik holdes åben i indtil 6 timer ugentligt. Placeringen af denne supplerende butikstid fastlægges af den enkelte butik, dog at de 6 timer højst må fordeles over 3 dage. Den supplerende butikstid må ikke placeres på lørdage efter kl. 14 og på søn- og helligdage.

Stk. 3. Falder grundlovsdagen og juleaftensdag på en hverdag, må der kun holdes åbent til kl. 12. Påske- og pinselørdag og de sidste 6 hverdage før juleaftensdag forlænges den almindelige butikstid til kl. 20. Den sidste søndag før juleaftensdag er den almindelige butikstid fra kl. 10 til kl. 20.

Stk. 4. Butikker, hvorfra der foregår detail salg, må ikke holdes åbne for publikum uden for de i stk. 1-3 angivne butikstider. Forbuddet omfatter salgs- og udleveringssteder samt lagre.

Stk. 5. Det skal ved samtlige indgangssteder til en butik tydeligt angives, hvornår butikken holdes åben. For så vidt angår bestemmelsen i stk. 2 må denne skiltning kun ændres én gang om måneden, og således at ændringen sker pr. den første med virkning for hele vedkommende måned.

Stk. 6. Loven gælder også for fordeling af varer fra andelsforeninger.

Stk. 7. Optagelse af bestillinger er tilladt uden for butikstiden, men levering må tidligst ske i den påfølgende butikstid.

Stk. 8. Frisørsaloner og saloner for skønhedspleje må ikke holdes åbne for publikum uden for de i stk. 1-3 angivne butikstider. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Kunder, som befinder sig i en butik ved butikstidens ophør, kan ekspederes i indtil et kvarter efter dette tidspunkt. I frisørsaloner og saloner for skønhedspleje kan sådanne kunder dog ekspederes i indtil en time efter butikstidens ophør.

§ 2. Bestemmelserne i § 1 gælder ikke for salg af følgende varer:

1. Medicinalvarer fra apoteker og apotekers håndkøbsudsalg.
2. Aviser på gader og pladser.
3. Brændsel.
4. Proviant til skibe og luftfartøjer samt til lastmotorkøretøjer i langturstrafik.
5. Motorkøretøjer, traktorer, landbrugs- og entreprenørmaskiner, skibe og luftfartøjer samt tilbehør hertil.
6. Lystbåde, campingvogne, telte og andet lejrudstyr uden for sædvanlig butikshandel.
7. Fersk fisk uden for sædvanlig butikshandel.
8. Naturalprodukter af eget jordbrug og husdyrhold.
9. Havebrugsvarer fra gartnerier og planteskoler.
10. Husdyr.
11. Varer fra automat.
12. Varer i henhold til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.
13. Løsøre, der afhændes ved tvangsauktion eller er indleveret fra et bo og afhændes ved frivillig, offentlig auktion.

§ 3. Bestemmelserne i § 1 gælder ikke for følgende butikker:

1. kiosker,
2. konfekturbutikker,
3. bagerbutikker,
4. brødudsalg,
5. smørrebrødsbutikker,
6. blomsterbutikker og
7. benzinstationer,

såfremt butikken til enhver tid kun fører sådanne varer, som handelsministeren fastsætter, og der ved samtlige indgange til butiks- og lagerlokaler er opsat et skilt, der på tydelig måde bærer påskriften: »Begrænset varesortiment«.

Stk. 2. Et salglokale kan kun henføres under en af de i stk. 1 opregnede butikker. Salgslokaler, der henføres under forskellige af de i stk. 1 nævnte butikker, må ikke være indbyrdes forbundne.

§ 4. Butikker, hvorfra der på hverdage sælges aviser eller mejeriprodukter, må på søn- og helligdage holdes åbne fra kl. 6 til kl. 10 for salg af sådanne varer, som handelsministeren fastsætter.

§ 5. Bestemmelserne i § 1 gælder ikke for områder, der i det væsentlige benyttes til sommer- og weekendophold. Det samme gælder områder ved den dansk-tyske landgrænse.

Stk. 2. Beslutning om, hvilke områder der skal være omfattet af stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte organisationer. Handelsministeren fastsætter retningslinjer for, hvem der skal forhandles med, og for områdefrænsningen i øvrigt. Handelsministeren kan herunder bestemme, at fritagelsen vedrørende sommerhusområder ikke skal gælde butikker, der ikke blot tilsigter at dække de lokale behov, men hvis væsentligste kundekreds kommer andetstedsfra.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens beslutning om områdefrænsningen træffes for et kalenderår ad gangen. Kommunalbestyrelsen kan dog udvide området i årets løb, såfremt særlige grunde taler herfor.

§ 6. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning give tilladelse til udvidede butikstider i haveforeninger, på lejerpladser, i idrætsanlæg, i større trafikknudepunkter samt på eller ved sygehuse eller lignende institutioner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med vedkommende turist- og han-

delsorganisationer give tilladelse til udvidede butikstider for butikker, der i særlig grad betjener turister, og som kun fører et nærmere angivet varesortiment (gaveartikler, antikviteter o. lign.). Tilladelsen kan gives for indtil ét år ad gangen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan endvidere efter forhandling med de nævnte organisationer give lejlighedsvis og tidsbegrænset tilladelse til udvidede butikstider i forbindelse med store turistbesøg, kongresser o. lign. Tilladelsen kan begrænses til kun at omfatte en enkelt eller enkelte butikker i det område, hvor de pågældende turister må antages i almindelighed at ville foretage deres indkøb.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter retningslinjer for meddelelsen af de i stk. 1-3 nævnte tilladelser.

§ 7. Politimesteren, i København politidirektøren, kan tillade udvidede butikstider for salg i forlystelseshaver, ved dyrskuer, markeder, omfattende festligheder o. lign., samt hvor særlige omstændigheder i øvrigt taler herfor.

§ 8. Handelsministeren kan for udstillinger undtage fra bestemmelserne i § 1:

Stk. 2. For udstillinger, der alene omfatter kunst eller kunsthåndværk, og som afholdes af frembringerne eller af andre på disses vegne, gives tilladelse dog af kommunalbestyrelsen.

§ 9. Kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til §§ 5, 6 og 8, stk. 2, kan af de foreninger eller organisationer, som handelsministeren bemyndiger dertil, indbringes for et ankenævn, der nedsættes af handelsministeren. Nævnet består af en formand, der skal være jurist, og 2 andre medlemmer, der skal være uafhængige af kommunale eller organisationsmæssige interesser. Formanden og medlemmer samt suppleanter for disse udnævnes for indtil 5 år ad gangen. Handelsministeren fastsætter nævnets forretningsorden.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens og ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 10. Erhvervsdrivende, der overtræder §§ 1 og 3, straffes med bøde. Det samme gælder erhvervsdrivendes overtrædelse af vilkår og betingelser for tilladelse givet i medfør af loven.

Bilag til f. t. beslutn. om fleksible åbningstider

Stk. 2. Den, der med kendskab til, at en butik henhører under en af de i § 3, stk. 1, opregnede butikker, leverer varer, som ikke er omfattet af butikkens tilladelige varesortiment, straffes med bøde.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab el. lign., kan bødeansvar pålægges virksomheden som sådan.

Stk. 4. Påtale finder kun sted efter begæring af de foreninger eller organisationer, som handelsministeren bemyndiger dertil.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. juli 1976.

Stk. 2. Lukkelov nr. 264 af 10. juni 1970 ophæves.

Stk. 3. Tilladelser i henhold til den tidligere lov bevarer deres gyldighed indtil 1. juli 1977. Overtrædelser af vilkår og betingelser for tilladelserne straffes med bøde.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg slot, den 28. april 1976

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Erling Jensen